

fer Sag, at naar man ikke har noget ſom helſt Magtmiddel til at hævde ſin Stilling, ſaa betyde den Slags Udtalelſer intet. Den Garanti, vi ſtulde have deri, at Folketinget har forbeholdt ſig ſin Ret til at gøre Anſvar gældende med Henſyn til Spørgsmaalet om Befæſtningsanlægene om Kjøbenhavn, om den maa jeg ſige, at det har virkelig været en humoriftiſt Ben, der har ſkrevet den. Der ſtaar officielt i alle Blade lige til Berlingske Tidende for i Uteſe, og det vides jo, at Forhandlingerne ere ſorte med Miniſteriet, at Reſultatet deraf offentlig betegnes ſom et virkelig Forlig, der er truffet mellem Parterne, ſom en Opgørelſe af vor Politik, og ſaa ſtulde man bagefter, naar det Forlig er ſluttet, forfølge hinanden ved Domſtolene! Det maa virkelig være et ſjældent vittigt og dueligt Hoved, der har fundet paa det; han maa tro, at man kan byde Folk, hvad det ſkal være, og maa ikke genere ſig for at byde det. Lad os tænke os i det daglige Liv, at den ene Part vil ſige til den anden: Nu ſlutte vi Forlig, men bagefter ſaa ſkal du ſe, aa ſkal jeg lære dig; Enhver maa dog kunne ſe, at det er en Tale hen i Taaget, og det undrer mig, at man ikke er gaaet bort fra den Bemærkning. Den Tillid, ſom gør ſig gældende til, at Lands-tinget efter at have truffet denne Overens-koſt under Miniſteriets Førelſe, ſtulde være villigt til at dømme dem, der have ſejret, og under hvis Førelſe Forliget er ſluttet, dømme dem fra det alt ſammen, giver jeg ikke noget for. Denne Truſſel med en Ekſekution, der ſtulde foregaa over Kongſdal, ſom tillige er kommet fra adskillige af dem, der ville ſtemme for dette, bryder Eſtrup ſig viſt ikke om, og hvis der er andre, ſom har Forbindelſe dermed, behøve de viſt heller ikke at bryde ſig derom. Saa komme vi til dette, at det ſtulde være Folketinget en Behagelighed at vide, at der bør forelægges i dette Ting en midlertidig Finanslov for 2 Maaneder. Jeg ved ikke, hvad Grunden har været til, at man har valgt diſſe 2 Maaneder. Jeg kan ikke tænke mig, at der ligger andet Princip deri end det, i Henhold til hvilket man lader Børn ſidde over. Tanken maa være den, at naar Folketinget har ſiddet i 6 Maaneder, og ikke har kunnet lave en Fi-nanslov, ſaa ſaar det 2 Maaneder til for at læſe over igen, og ſaa ſkal det være nødt til at naa det. Jeg er ikke rigtig med paa, at Tanken har kunnet ſtandſe ved de 2 Maaneder. Man maa dog tænke ſig ud over de 2 Maaneder. Ved den midlertidige Lov, her er Tale om, opnaar man jo ikke andet, end at man ſaar en Rigsdagsſamling paa 8 Maaneder i Stedet for paa 6 Maa-

neder, men nogen egentlig Gewinnſt med Henſyn til Løsningen af Spørgsmaalet, ſaa ſnart det kommer op igen, er jeg ikke i Stand til at ſe. Hvis der ſlet ingen ſaglig Strid var mellem Højre og Venſtre, ſaa kunde jeg endda forſtaa det Forlig, der nu foreligger her til Afſtemning, og ſom ſelvſølgelig bliver vedtaget. Men da Sandheden jo er, at den politiſke Kamp begyndte ſlet ikke ſom en politiſt Kamp, men ſom en ſaglig Kamp, der blev ført gennem en hel Række af Aar, i hvilke man kom til det Reſultat, at Venſtre ikke kunde gennemføre ſit Program med et Højreminiſterium, er jeg overbevist om, at den ſamme ſaglige Strid vil komme op igen, efterhaanden ſom Tiden ſtrider frem. Alle de ſociale Spørgsmaal ville komme frem og fordrer en Løsning, og ſaa ſnart Stillingen er ſom nu, at et Parti mener at kunne virke for ſine egne formentlige Interesſer ved at gaa ſamme Vej, ſom man er gaaet i de ſidſte 9 Aar, er der ingen Tvivl om, at hvad der er ſlet, vil gen-tage ſig. Det Landſting, ſom har fundet det paſſende i 8 Aar at beholde f. Ets. Akſeſſorproviſoriet uden at fremme det til 2den Behandling eller blot at give Beret-ning derom for hver Samling, ſtulde det Landſting, naar det ſtaar over for en væsentlig Retſfærdighedsinteresſe ſtamme ſig ved at gaa ud i Proviſoriet igen. Nej, den Slags Ting forſvarer man ikke ved formelle Grunde; men over for ſine egne henviſer man til Realiteten. Hvis man spørger en Landſtingsmand, om han dog ikke synes, at man er gaaet noget vidt ved at gemme Proviſorierne og forholde det andet Ting dets grundlovmæssige Ret, ſaa vil han ſvare: Jo, ſaamænd, men vor Grund er ſimpelt hen den, at vi havde ingen anden Vej at gaa. Vi have erkendt den moraliſke Side af Sagen, men vi have benyttet dette Middel til at fremme en Interesſe, ſom vi anſe for en Hovedinteresſe. Og det vil Landſtinget ſelvſølgelig ogſaa gøre, naar der opkommer en ny Strid. Jeg kan overhovedet ikke forſtaa, hvad der kan bevæge nogen til at ſtemme for denne Indſtilling, med mindre der foreligger en Overenskoſt mellem Landſtinget og det Mindretal, ſom nu her gør Højre til Flertal, om at ville indrette Valgloven ſaaledes, at man i Fremtiden er ſikker paa, at der omtrent ikke kan blive et virkelig Venſtreflertal. Kun hvis det ligger i Baggrunden, hvis man f. Ets. vil lave en Valglov med indirekte Valg, vil forberede en ſtændermæssig Repræſentation, kun da er der Mening i Indſtillingen. Under denne Forudſætning er der loſt Mening i Flertallets Stilling, thi ſaa er Stillingen den,